

^{2/04}
Kukka

Akateemista haaveilua

Arttu Arstila

Ihannekorkeakoulussani IKK:ssa on kaikki täydellistä. Ihmiset tietävät jo lukiossa, mitä isona haluavat tehdä. Jokaiselle koulutuslalle pyrkii siis suunnilleen oikea määrä ihmisiä, jotka ovat halutulla tavalla suuntautuneita. Pääsykokeissa mitataan ulkoluvun sijaan pyrkijöiden soveltuvuutta, ja sopivimmat pääsevät sisään.

IKK:ssa aloittaville fukseille kerrotaan heti kaikki tarpeellinen. Heidät otetaan myös opiskelijayhteisössä lämpimästi vastaan. Opiskelijajyhdistykset järjestävät monenlaisia, suurempia ja pienempiä tapahtumia, joista harva pyörii vain alkoholin ympärillä.

Tutkintojen sisällöt ovat selkeitä ja kaikki tarjotut kurssit myös järjestetään. Koulu tarjoaa oppimateriaalit,

Suomessahan opiskelu on ilmaista. Yleissivistystä arvostetaan, eli opiskella saa niin paljon kuin mieli tekee. Ystävälliset opettajat ja tutkijat neuvovat mielellään opiskelijoita, ja professoreillakin on aikaa jokaiselle kysyjälle. Poissa on ylimielisyys, tiedon pimittäminen ja turha viisastelu.

Valmistumisajan sijaan tärkeämpää on se, kuinka opiskeluaikansa käyttää. Opiskelu, työ ja yhdistystoiminta ovat kaikki tasapainoisen opiskelijaelämän osia.

Haaveilla voi loputtomiin. Tärkeämpää on miettiä, ovatko asiat yhtä hienosti kuin ne voisivat olla. Jos eivät, niin miksi? Mikään ei muutu, ellei haaveidensa puolesta ole valmis taistelemaan.

Käyttöohje palaselle

*Tuo OLOhuoneelle ja yhdistä kokonaisuuteen.
Laita nimesi palasen taakse. Kenen viereen päädyt,
löydätkö uuden ystävänsä?*

Sisällys

- 2 Akateemista haaveilua**
Tällainen on korkeakoulu Artun haaveissa
- 4 Kesäpäivänä ei ahdistusta**
Elämä ei ole CV:n koristelua
- 6 Grafki, erilainen tapa opiskella**
Projekteja Itä-Euroopan malliin
- 9 Koiranhommia**
”Jos tapanani olisi käyttää päähi-
nettä, nostaisin sen päästäni”
- 10 Vaihtarina naapurissa**
Ruotsissakin voi kokea kulttuuri-
shokin
- 11 TKK ja kansainvälistyminen**
Kansainvälisen vaihdon karu
todellisuus
- 12 Sarjakuva**
Hämmästy!
- 14 Vapauden hinta**
Juho äänestää sähköpaimenen
puolesta
- 16 OLOhuoneen legendat**
Viimeinen osa jo legendaarisesta
artikkelisarjasta
- 18 Työttömyyskassat**
Turvaa työttömyyden varalle
- 20 Infon koekaniinit**
Kuinka kaikki alkoikaan?
- 22 Avautuminen on kivaa**
Kanna kortesi kekkoon, varjo-
opinto-opas tarvitsee sinua
- 23 Puheenjohtajan rivi**
Löydätkö sivulta mustan
lampaan?

Kukka 2/04

Informaatioverkostojen kilta
Athene ry:n lehti

Painopaikka Laserpaino, Helsinki
Painos 100 kappaletta + verkkojakelu

Päätoimitus

Arttu Arstila (Vastaava päätoimittaja)
Anni Laukkanen

Taitto & kansi

Janne Aukia

Kuvitus

Elli Pyykkö, Maija Savolainen

Sarjakuva

Kuva: Juha Lahnakoski

Ääni: Juho Seppänen

Toimitus

Henrik Blåfield, Susi Huikkanen
Aapo Kuulasmaa, Antti Lustila
Juho Makkonen, Aino Sarakorpi
Juho Seppänen, Suvi Vuorinen

Kesäpäivänä ei ahdistusta

Anni Laukkanen

Hellepäivänä olemassaoloa ei tarvitse etsiä akateemisista saavutuksista. Pääni vieressä keltainen kukka katselee kanssani aurinkoa. Pian voin jo siirtyä opiskeluaasteista kesähaaveiluun, heinikkoon loikomaan. Kevään viimeisten kiireiden keskellä Kukka kummastelee athenelaisen opiskelumahdollisuuksia, esittelee vaihtoehtoja ja tuo julki mielenilmauksia. Mutta kuinka tarkkaan valitsemamme opinnot ohjaavat tulevaisuuttamme?

Opintojen suunnittelu aiheuttaa helposti ahdistusta. Olisiko tutkintoon kerättävä kokoelma toinen toistaan tukevia opintosuorituksia, jotka yhdessä muodostavat loogisen kokonaisuuden, suuremman kuin summansa? Oikeat valinnat vievät kenties nopeammin, helpommin ja kauemmas.

Alituinen hyötyajattelu suututtaa. Kurssit, työpaikat ja harrastukset eivät ole palasia, joista voin koota haluamani lopputuloksen, teoksen, viimeistellyn ja valmiin itseni. En halua lomittaa opintokokonaisuuksia saumattomasti toisiinsa, somistaa CV:tä – tai toisaalta tehdä asioita vain siksi, että muutkin ovat tehneet samoin.

Yksilölliset valinnat voivat lopulta olla eduksi. Työpaikkoihin otetaan ihmisiä, ihmisiltä tuntuvia. Niitä, joiden seurassa halutaan tehdä töitä. En usko, että ihmisyyttään voi kasvattaa laskelmoidusti. Ehkäpä siis löydän eteenpäin, vaikken astelisi täydellistä tietä tulevaisuuteen. Jonnekin päädyn varmasti. Sitäpaitsi matkantekokohan on monesti hauskeempaa kuin perillepääsy: tässä ja nyt, etsimässä kiinnostavia asioita ja ihmisiä, kokemassa ja kohtaamassa.

Grafki

erilainen tapa opiskella

Antti Lustila

Ahdistavatko pääaineen kurssit jo etukäteen? Oletko kyllästynyt liian tarkasti määriteltyihin opintojaksoihin ja ongelmiin? Haluatko tehdä enemmän työtä opintoviikkojesi eteen kuin muut? Löydätkö jostain kolme samoin ajattelevaa opiskelijatoveria?

Yllä oleviin kysymyksiin vastasivat myönteisesti, osaksi tietämättään, Grafki Groupin **Hannes Heikinheimo**, **Jakub Järvenpää**, **Juha Ruokolainen** ja **Antti Ukkonen**. Kukka otti selvää, mistä heidän projektioppimisen ja venäläisen pseudotieteen yhdistävässä ryhmässään oikein oli kyse.

Pääaineiden suorittaminen projektimuodossa lähti siitä, kun Jakob ja Hannes harkitsivat pääaineen valintaa. Infon vaihtoehdoista Mediatekniikka kiinnosti eniten, mutta mediatekniikan sovellusalue tuntui turhan rajatulta. Tietotekniikan koulutusohjelmassa oli käynnissä tutkivan oppimisen kokeilu, jossa pääaineen kursseja suoritettiin tavallista syvällisemmin, ryhmätyönä. Heräsi ajatus soveltaa samaa mallia. Ryhmään haluttiin tasan neljä jäsentä, koska projektien tekemisessä aiottiin soveltaa pariohjelmointia. Ennen pitkää Antti ja Juha saatiinkin mukaan.

Projektipohjaisen opiskelun ideaa myytiin professoreille. Kokeilulupaa yritettiin saada keskusteluissa erityisesti **Tapio Takalan** ja **Lauri Saviojan** kanssa. Ensin ryhmä yritti itse keksiä projektiaiheet, mikä oli hieman liian haasteellista. **Esko Nuutilla** neuvoi etsimään projekteille asiakkaat.

Rekrymessuilla yritykset olivat kovinkin kiinnostuneita saamaan neljä koodaria ilmaiseksi töihin, muuta tarjotut projektit eivät olleet sitä, mitä oltiin hakemassa. Lopulta asiakkaat löydettiin tutkimustietokannan avulla, yhteensä kolmelle projektille.

Ensimmäinen Sterkka-projekti oli etukäteen sovittu Lauri Saviojan kanssa. Siinä oli kyse kolmiulotteisen äänen mallintamisesta. Projekti oli Grafkin tekemisistä kaikkein koodauspainotteisin - sen jälkeen jäsenet ainakin tiesivät, mitä koodaaminen on.

” *First we take
Matlab, zen we take
Manhatan.
—Javgeni G.*

” *To put it bluntly,
Grafski Group is
four HUT students
pretending to be
four Eastern bloc
scientists aspiring to
be at least one hotshot
American computer
scientist.*

Toinen projekti oli nimeltään Poseidon, ja se tehtiin Systeemanalyysin laboratoriolle. Aiheena oli päätöksenteon matemaattiset menetelmät. Projektin antia oli ainakin havainnot matemaatikoiden ja tietojenkäsittelijöiden ajattelun eroavaisuuksista.

Kolmas projekti oli Hammas. Se tehtiin yhteistyössä TKK:n Informaatiotekniikan laboratorion ja Helsingin Yliopiston geologian laitoksen kanssa. Aiheena oli datan visualisointi ja tiedon louhinta. Projekti oli liian iso ja mahdoton rajata, se vain paisui ja paisui. Muutenkin projektioppimisen ongelmana on, että pahimmillaan on itse keksittävä sekä tehtävänanto että mallivastaus. Työ ei kuitenkaan mennyt hukkaan, sen seurauksena Antti ja Jakob tekevät nyt diplomitöitään projektia valvoneen Informaatiotekniikan professorin ohjauksessa.

Tärkeimpinä ohjeina samaa suunnitteleville: On löydettävä hyvin toimiva ryhmä ja sovittava päivät, jolloin kaikki ovat tekemässä projektia. Lisäksi aiheet on valittava tarkkaan, ja niiden laajuus

on määriteltävä etukäteen. Myös projektien asiakkaiden kiinnostus projekteihin on välttämätöntä. Työtä projektien eteen sai Grafkin jäsenten mukaan tehdä vähintään opintoviikkoja vastaavan määrän, mutta jäi niistä varmasti enemmän käteenkin kuin tavanomaisesti suoritetuista kursseista.

Osalla ryhmäläisistä valmistuminen on jo pelottavan lähellä. Antin tavoitteena on valmistua vuoden 2004 puolella, toivottavasti syyskuussa. Jakob ei ole paljoa jäljessä. Juhalla on omat hämäret kuvionsa yliopistolla, viimeksi hänet on Otaniemessä nähty matkalla Demand-Supply Network Management -kurssin luennolle. Hanneksen valmistuminen koittanee ruotsinvuoden jälkeen, ehkä keväällä 2005.

Grafki Group -nimen takana oli idea projektin dokumenttien laatimisesta itäeurooppalaisen matemaatikon nimissä. Ainakin yksi Grafkin alkuperäisistä yleistä tavoitteista on toteutunut – yksi ryhmän jäsenistä on loikannut länteen!

<http://grafki.tml.hut.fi/>

Koiranhommia

Susi Huikkanen

Meillä koiraeläimillä on elämässämme yksi tehtävä ylitse muiden. Meidän asiamme on haukkua. Räksyttää niin että naapuri on ampumassa haulikolla perään. Teen lupauksen. Tänään poikkean tavoistani. En hauku murahdustakaan.

Opintoaiheesta kirjoittaessa lupaus kaduttaa. Haukuttavaa olisi. Ja paljon. En aloittaisi räkytysurakkaa yliopistojen sisäänottomääristä tai työllisyystilanteesta. Enkä edes kansanedustajista tai hallituksesta. Aloittaisin laiskoista ja itsekkäistä opiskelijoista. Mutta lupaus on lupaus.

Tiedon kinttupoluilla eksyn erään opiskelijaryhmän sivuille. Tämä Grafki Groupiksi esittäytyvä joukko vaikuttaa vitsiltä. Tarkempi tarkastelu kertoo opiskelusta. Laiskojen opiskelijoiden maassa! Poikkeuksellista. Onko pääministerille kerrottu? Kertokaa äkkiä,

että on löytynyt kunnianhimoisesti opiskeleva järjestäytynyt ryhmittymä. Ja kutsukaa samalla Karhu-ryhmä. Ei käy laatuun. Miten voidaan perustella opiskelijoiden piiskaamista nopeammin ulos laitoksistaan, jos käy ilmi, että he ovat oikeasti ahkeria?

Varsin julkeaa toimintaa. Ei sovi olenkaan uuden suomalaisen muottiin: työtään valikoimaton lapsentekokone. Mallikansalainen. Ei käytä alkoholia, eikä varsinkaan jätä minkäänlaista mielikuvaa itsestään. Lester Burnhamin sanoin: *“It’s alright. I wouldn’t remember me either.”*

Jos tapanani olisi käyttää päähinettä, nostaisin sen päästäni. Grafkin tekemiset ovat sen ansainneet. Omani sen sijaan eivät. Lupaukseni näyttää olleen huteraa sorttia. Toisaalta... Suutarilla on lestinsä, tiikerillä raitansa ja koiralla karvansa.

Vaihtarina naapurissa

Suvi Vuorinen

Kun huomaa, että kovin moni opiskelukavereista on jättänyt Suomen taakseen viettääkseen aikaa vaihtarina, maa alkaa polttaa yhtäkkiä omienkin jalkojen alla. Jonnekin on päästävä. Ruotsiin lähteminen vaikuttaa helpolta ratkaisulta. Liian helpolta. Ihan kuin ei ulkomaille lähtisikään.

Tavallaan Tukholmaan tulo olikin helppoa, kun infolla on oma yhteistyökoulutusohjelmansa Medieteknik. Mutta ei täällä oleskelu ole ollut kuitenkaan täysin ongelmattonta.

Ruotsin erilaisuuden huomaa vasta paikan päällä. Lievään kulttuurisokkiin johtavia asioita voi kohdata yhtä lailla täällä kuin hieman kauempanakin. Kun pankkiautomaatti ei tahdo ottaa korttia

sisäänsä, sitä on tuore vaihto-opiskelija hättää kärsimässä ennen kuin huomaa, että kortti kuuluu laittaa laitteeseen toisinpäin kuin Suomessa. Erot ovat pieniä, mutta huomattavia.

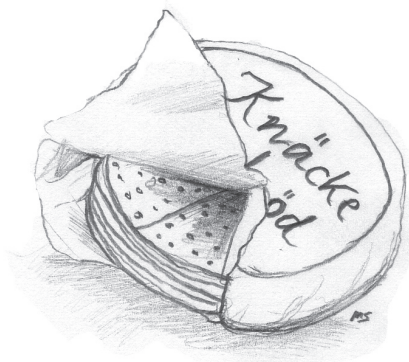
Myös kansainvälistyminen on mahdollista Ruotsissa. Asun talossa, jossa

naapurit ovat lähinnä vaihtareita ja huonekaverini on espanjalainen. Kulttuurien mielenkiintoiselta kohtaamiselta ei voi siis välttyä.

Kansainvälistyminen muiden vaihtareiden seurassa onkin se helppo osa uusien tuttavuuksien hankkimisessa.

Sen sijaan ruotsalaisiin on vaikeampi tutustua, vaikka osaisikin kieltä. Small talk -tasolle on helppo päästä, mutta paremmin tutustuminen vaatii enemmän tarmoa. Paikallisilla on oma elämänsä, johon ei välttämättä kaivata Ruotsinmaalla piipahtavaa vaihtaria. Helpointa on tutustua vaihdossa olleisiin opiskelijoihin.

Suvi Vuorinen oli vaihtarina KTH:n Medieteknik-koulutusohjelmassa kevään 2004.

TKK ja kansainvälistyminen

Henrik Blåfield

Korkeakoulumme mahtipontisen strategian mukaan tulevaisuudessa ”75 % opiskelijoista on opiskellut tai harjoitellut ulkomailla opiskelunsa aikana.” Paljon on vielä tehtävää, jos tavoite halutaan oikeasti saavuttaa.

Ulkomailla oleskelun yhdistäminen tutkintoon oli ollut suunnitelmissani jo pitkään. Vuodenvaihteen tienoilla kuulin kaverilta eräästä perin eksoottisesta koulusta, joka on alueensa vertailussa valittu mantereen parhaaksi yliopistoksi. Webbisivuja selaillessa paikka vaikutti suorastaan epäilyttävän hyvältä, ja kun TKK oli allekirjoittanut paikan kanssa vaihtosopimuksen edellisenä vuonna, lähdin täynnä tarmoa kv-toimistoon toteuttamaan unelmaani.

Kun viikon päästä olin löytänyt kyseisestä alueesta vastaavalle sopivan puolituntisen, selvisi, ettei TKK:lla ole mitään tietoa kursseista, joita kyseinen yliopisto tarjoaa, opetuksen laajuudesta tai oikeastaan mistään muustakaan. Yksi urhea on tähän mennessä paikan päälle uskaltanut, mutta hänen nimeään ei saa minulle tietoturvasyistä paljastaa.

No, ei vähä mitään. Toivoa täynnä muotoilin sähköpostin, jonka edellä

mainittu täti (joka vaikutti viihtyvän paljon paremmin papereiden kuin opiskelijoiden parissa) lupasi ohjata eteenpäin kohdeyliopiston vastaaville – paikalliseen kulttuuriin kun ei kuulu, että ulkomaiset ottaisivat suoraan yhteyttä opetushenkilökuntaan.

Kolme viikkoa sähköpostin lähetyksen jälkeen en edelleenkään saanut viestiäni vastausta. Lukuisten yhteydenottoyritysten jälkeen, byrokraatiaan ja samaani apuun turhauduttuani, jätin koko homman sikseen, ja tulin valituksi AIESEC-harjoitteluohjelmaan. Globaali järjestö, joka perustuu lähes täysin vapaaehtoisuuteen, on tähän mennessä tehnyt paljon paremman vaikutuksen ystävällisyyden, tehokkuuden ja ammattitaidon saralla. Hetkeäkään en ole katunut.

Disclaimer: Tiedän lukuisia ihmisiä, joiden kokemukset TKK:n kv-vaihdosta ovat paljon positiivisemmat. Jos haluat rikkoa rajoja ja loikata vähänkin koti-Eurooppaa eksoottisempaan kulttuuriin, varaudu pitkin hermoja epäietoisuuteen, akateemisiin arvauksiin ja byrokraatian kanssa tappeluun. Minulla ei intoa riittänyt, toivottavasti joku vielä jaksaa tapella hallintokoneistoa vastaan.

Vapaus ja sen hinta

Killan tuore alumnivastaava
Juho Seppänen

Keskustelua opiskelijoiden asemasta Suomessa on jatkunut niin kauan kuin muistan. Kun kyse on suuria ihmisjoukkoja koskevista poliittisista päätöksistä, vaivaa esitettyjä puheenvuoroja pakostakin yksisilmäisyys. Opinto-ohjauksen tehostusta sentään on ymmärretty sivulauseessa vaatia, mutta toiminta vaikuttaa algebran ongelman ratkaisuyritykseltä purkkaa jauhamalla. Kärjistäen voidaankin sanoa, että tilanteen tarkastelu on ollut kaikkea muuta kuin kokonaisvaltaista, eikä päätösten pitkän aikavälin vaikutuksia ole enenkään arvioitu. Yksi mielipideilmauksissa kylmästi ohitettu näkökulma on akateemisen vapauden roolin arviointi yliopistotason kouluissamme.

Akateemiseen vapauteen kuuluu paljon muutakin kuin rajoittamattoman pitkiä opiskeluaikoja ja pöyristyttäviä vaatimuksia opintosuunnitelmien esittämisestä kymmenen vuoden välein. Kyse on ajattelutavasta, jonka haluamme korkeasti koulutettavien nuorten omaksuman. Haluammeko tuottaa käskyihin

ja olosuhteisiin sokeasti reagoivan karjalauman, vai itsenäisesti ajattelevia ja tekojensa seuraukset ymmärtäviä ihmisiä? Välillä tuntuu siltä, että elämä karjalaumassa olisi helpompaa. Lopulta helpompaa olisi myös katsoa totuutta silmiin ja myöntää, etteivät korkeakouluopiskelijat enää ole erityisryhmä, joka ansaitsee erityiskohtelua.

Erytisryhmällä tarkoitan sitä pientä viipaletta kansanosasta, jolle on perusteltua antaa tietotaitoa muiden ohjaamiseksi ja järjestelmän parantamiseksi. Yliopisto- ja korkeakoulujärjestelmän piiriin hakeudutaan ja yllytetään haakeutumaan lyhytnäköisten ja materialististen motiivien perusteella. Katsokaa huviksenne kesällä 2002 ilmestynyttä yliopiston tietojenkäsittelytieteen abi-info lehden esimiehen tervehdystä. Vaikka johdatuksessa mainitaankin, että kyseinen julkaisu on tehty pilke silmäkulmassa, ei sen välittämä arvo maailma mielestäni istu aivan yksiin korkeimman opetuksen ja tutkimuksen ihanteiden kanssa.

Suomen nuorison aseman takaaminen sertifioidulla EU-tutkinnolla on ihan mukava bonus, mutta paljonko se merkitsee kompromisseja laadun suhteen? Loppupeleissä akateeminen vapaus tietysti on tae siitä, että valmistunut pystyy sitoutumaan pidempiinkin

projekteihin ja olosuhteiden suomista mahdollisuuksista huolimatta jaksaa viedä työnsä loppuun. Runkosarjan ottelut ennustavat lehmähäntäilmiön uusiutumista täälläkin. Itse olen valmis äänestämään sähköpaimenen puolesta!

OLOhuoneen legendat

osa 2/2

Jatkona edellisen numeron suosituille jutulle, tässä lisää kiltahuoneemme erityisiä esineitä.

Infokylltti

Alkuperä:

Puunjalostajakillan vuosijuhlahahja 2003 (jäljet johtavat erään lentoaseman aulaan).

Käyttötarkoitus:

Johdattaa kotiin.

Tietokoneet

Alkuperä:

Nimistö muinaisten infolaisten valitsema, laitteet syvältä helvetistä.

Käyttötarkoitus:

IRC, OLOcam ja minigolf.

Mikro & jääkaappi

Alkuperä:

TML-laboratorion vanhoja vehkeitä.

Käyttötarkoitus:

Tosinörit eivät tarvitse kylmään pizzaan ja lämpimään kokikseen kumpaakaan.

Kuntolaite

Alkuperä:

Athenen miesten salaseura
Herkuleen vuosijuhlahalja 2003.

Käyttötarkoitus:

Itsensä ja varsinkin muiden viihdyttämisen.

Mankka

Alkuperä:

KTH:n opiskelijoiden lahja vuosijuhlassa 2000.

Käyttötarkoitus:

Sisälsi alunperin ruotsin kielen opetusnauhan. Nykyään voi käyttää hippimusiikin soittamiseen.

Varman nakin lakki

Alkuperä:

Vuoden 2003 sihteerin lakki, joka lopulta teki tiedotusvastaavan illasta onnistuneen.

Käyttötarkoitus:

Flaksin varmistaminen teekkaribi-leissä.

OLOneuvos & liivi

Alkuperä:

OLOneuvos on ikaikainen instituutio, liivi esimerkki Athenen valitsematta jääneestä haalarista.

Käyttötarkoitus:

Ei voida määrittää.

Työttömyyskassat

Kuka turvaa tulevaisuuden valmistumisen jälkeen?

Athenen TEK-yhdyshenkilö

Aapo Kuulasmaa

Suuri osa kolmannen ja sitä korkeampien vuosikurssien infolaisista käy opintojensa ohella töissä. Yleensä viimeistään diplomityön tullessa ajankohtaiseksi on syytä alkaa miettimään omaa asemaansa työelämässä. Vielä muutama vuosi sitten vaikutti, että IT-alalla löytyy töitä kaikille halukkaille,

mutta automaattinen työpaikka vasta valmistuneelle diplomi-insinöörille ei enää ole itsestäänselvyys. Työttömyys kuulostaa kaukaiselta ajatukselta fuksille tai toisen vuoden opiskelijalle, mutta vanhempien opiskelijoiden täytyy pysyä suhtautumaan ja reagoimaan myös siihen.

Suomessa on työttömyysturvajärjestelmä, joka takaa työttömille työnhakijoille perustoimeentulon (23,02 euroa päivässä). Työttömyyskassat maksavat lisäksi jäsenilleen ansioon suhteutettua työttömyyspäivärahaa, jonka suuruus on lähes puolet aikaisemmasta päiväpalkasta.

Ansioon suhteutettuun työttömyyspäivärahaan ovat oikeutettuja työttömyyskassan jäsenet, jotka ovat olleet kassan jäseninä vähintään kymmenen edellistä kuukautta ja jotka jäseninä ollessaan ovat täyttäneet työssäoloehdon. Työssäoloehto yleensä täyttyy, kun henkilö on viimeisen 28 kk aikana ollut 43 viikkoa töissä vähintään 18 tuntia viikossa.

Opiskelijoiden kohdalla esimerkiksi diplomityönteko ja kesätyöt kerryttävät työssäoloehdot silloin, kun työ tehdään työsuhteessa työnantajan johdon ja valvonnan alaisena. Stipendillä tehty diplomityö ei siis kerrytä työssäoloehdot. Opiskelijat voivat siis liittyä kassaan jo ennen valmistumistaan, mutta oikeus päivärahaan syntyy vasta valmistumi-

sen jälkeen. Näin ollen kesätöissä käynyt ja diplomityön tehnyt opiskelija voi saada ansioon suhteutettua työttömyyspäivärahaa heti, jos vaikkapa tuleva työpaikka ei löydy välittömästi valmistumisen jälkeen.

Suomessa on yhteensä 40 palkansaajakassaa ja kaksi yrittäjäkassaa. Pääsääntöisesti kassaan liittyminen edellyttää tietyn alan opintoja tai loppututkintoa. TEK:n täysjäsenyyteen (valmistuneille) sisältyy IAET-kassan jäsenyys, mutta kassaan voi liittyä jo ennen valmistumistaan. Kassaan voi liittyä myös, vaikkei olisikaan TEK:n jäsen. Pelkkä IAET-kassan jäsenyys maksaa 36 euroa vuodessa, joten työttömyyden sattuessa saadut etuisuudet ylittävät maksettujen jäsenmaksujen määrän jo parissa päivässä.

Julkisuudessa paljon esillä ollut vaihtoehtoinen kassa on YTK-työttömyyskassa, eli ns. ”Loimaan kassa”, johon lähes kaikkien alojen työntekijöiden on mahdollista liittyä. YTK-kassan jäsenmaksu on tänä vuonna 50 euroa.

Lisätietoja ja tarkennuksia aiheesta antavat Athenen TEK-yhdyshenkilö sekä esimerkiksi seuraavat nettisivut:

Tekniikan akateemisten liitto <http://www.tek.fi/>

IAET-kassa: <http://www.iaet.fi/>

Työttömyyskassojen yhteisjärjestö: <http://www.tyj.fi/>

Infon koekaniinit

Juho Makkonen

Syksyllä 1999 kolmisenkymmentä nuorta uskalikkoa aloitti opinnot täysin uudessa koulutusohjelmassa, jonka sisällöstä kenelläkään ei ollut tarkkaa tietoa.

– Ei hirvittänyt, toteavat n:nnen vuosikurssin informaatioverkostolaiset **Maikki Heikkinen, Linda Staffans ja Marjut Kytösalmi** lähes yksissä tuumin. Kaikista kolmesta info vaikutti kiinnostavammalta kuin muut TKK:n koulutusohjelmat, mutta eri syistä. Maikkia kiinnosti taidepainotteisuus, Lindaa tietoliikenneohjelmistot ja Marjuttia tuotantotalous.

– Info oli monipuolisin vaihtoehto, Maikki tiivistää, mutta huomauttaa monipuolisuuden olevan kaksiteräinen miekka: kun vaihtoehtoja on paljon, oma osaaminen hajoaa helposti turhan moneen alueeseen.

– Olisi tietysti kiva, jos jo fuksivuonna olisi edes jotain näkemystä siitä, mitä itsestä tulee isona, hän toteaa.

Maikille, Lindalle ja Marjutille laaja-alaisuudesta ei ollut haittaa, vaan jokainen löysi suhteellisen helposti itselleen sopivan pääaineen.

– Liiketoimintaverkostoissa teoria ja käytäntö yhdistyvät parhaiten jo opiskeluaikana, ja sen kautta pääsee rat-

komaan yritysten todellisia ongelmia, Marjut perustelee valintaansa.

Linda valitsi ihmisläheiset tietojärjestelmät, koska sen kurssilistassa oli eniten kiinnostavia kursseja. Maikille valinta oli selvä jo ennen opiskelujen aloittamista:

– Tieteen ja taiteen yhdistäminen kiinnostaa, joten valitsin sisällöntuotannon. Välillä kurssit tuntuivat jopa liian mukavilta, mutta toisaalta silloin tällöin oli hankaluuksia hahmottaa niiden yhteyksiä tuleviin työtehtäviin.

Alkuvuosien kurssit keskeneräisiä

Marjutin mukaan uudessa koulutusohjelmassa aloittamisessa oli sekä hyviä että huonoja puolia.

– Esimerkiksi Studio 1 -kurssilla kokeiltiin erilaisia harjoituksia, joista osa oli hyviä ja osa ei. Toisaalta meitä koekaniineja myös kuunneltiin, ja kuulemani mukaan kurssia kehitettiin kovasti seuraavaksi vuodeksi antamamme palautteen pohjalta. Turhan moni kurssi oli kuitenkin vielä meidän aikanamme pahasti keskeneräinen.

Hyvistä puolista kaikille tulee ensimmäisenä mieleen ryhmähenki.

– Sisäänotto oli niin pieni, että kaikista tuli tuttuja keskenään. Ja onneksi kaikki olivat kivoja, Marjut toteaa.

Luottavaisin mielin työelämään

Maikki, Linda ja Marjut ovat kaikki opintojensa loppuvaiheessa ja sen myötä jälleen uuden haasteen edessä. Kellään ei vielä ole varmaa tietoa siitä, millaisiin virkoihin infolaiset sijoittuvat työelämässä, koska valmistuneita on niin vähän. Kaikki kolme ovat kuitenkin luottavaisella mielellä.

– Uskon, että infolta on saanut hyvät eväät työelämään. Esimerkiksi työhaastatteluissa minulle on sanottu, että ”tarvitsemme ihmisiä, jotka ymmärtävät muita ihmisiä”. Se on infon vahvuus, Linda kertoo. Maikki on samaa mieltä.

– Koulutusohjelman esittelyjen fraasi toimimisesta linkkinä kehittäjien ja käyttäjien sekä eri alojen ammattilais-

ten välillä näyttää toteutuvan yllättävän tarkasti. Minulla se tarkoittaa toisaalta koodaajien ja toisaalta viestinnän ammattilaisten, graafikkojen ja käyttöliittymäsuunnittelijoiden luotsaamista puhaltamaan yhteen hiileen. Toimin tulevaisuudessa joko projektipäällikkönä tai erillisenä ”viestintärajapintana”. Olen saanut hyvät eväät työelämään, vaikka opittavaakin on vielä paljon.

Infolta tähän mennessä valmistuneet:

Henri Schildt
Mikko Torikka
Mari Piirainen
Sami Salpavuori

Avautuminen on kivaa!

Killan opintovastaava

Aino Sarakorpi

Onko sinulle jäänyt vakavia traumoja jostain kurssista? Haluaisitko evästää muita infolaisia ennen kyseisen kurssin aloittamista, jotta he osaisivat valmistautua kurssiin ja siihen kuuluviin enemmän tai vähemmän traumaattisiin kokemuksiin? Nyt, vuosien odotuksen jälkeen, tilaisuutesi saapuu varjo-opinto-oppaan muodossa.

Tapoja, joilla voit saada oman näkemyksesi jostain kurssista varjo-opinto-oppaaseen, on monia. Voit kerätä muutaman hengen ryhmän ja avautua sitten ryhmän kesken jostain kurssista. Puhumalla pääsette käsittelemään vaikeita muistojanne ja tämä puhdistautumisoperaatio saattaa auttaa itse kunkin yli vakavista traumoista. Kun vielä kirjoitatte ylös kokemuksianne ja lähetätte ne sähköpostitse killan opintovastaavalle, on projektinne jo lähes tulkoon valmis. Voit myös kirjoitella kurssikokemuksistasi itsenäisesti, mutta silloin sinulta jää väliin avautumisen ihana ja avartava sosiaalinen puoli.

Varjo-opinto-oppaan kasaaminen aloitetaan omista kurseistamme ja peruskurkseista. Studio 1 ja Studio 3 käytiin jo opintotoimikunnan kokouksessa läpi, mutta niidenkin kuvauksiin uudet mielipiteet ovat tervetulleita. Kurssikuvausten tulisi noudattaa ”positiivista” linjaa eli olla kannustavia ja iloisia, mutta realistisuuskaan ei ole kiellettyä. Kaikkien kuvausten tulee läpäistä tiukka sensuuri ennen julkaisemista, henkilökohtaisuuksiin ei siis kannata mennä arvostellessa.

**Pubisivi
sienpöytä
karkkilakko loppu, on Fazer-excun aika. Elämä on ihanaa
makaamista
suffeli.**

